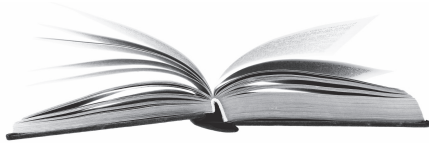

HENK HARDEMAN

SPOOKSCHRIJVERS

Uitgeverij Holland – Haarlem

Tweede druk, 2017

Omslagontwerp: Sproud, Amsterdam

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

© Henk Hardeman 2012

NUR 283

ISBN 9789025112066

INHOUD

De schrijfwedstrijd	7
Bezoek voor Borstelkop	14
En de winnaar is...	24
Een doos griezelboeken	30
GG	36
Gedoe in de groep	45
Ziekenbezoek	51
In de ban van het boek	60
De meester overmeesterd	69
Van Ede & Zn	77
Speurwerk	85
Actie!	90
Een doodeng plan	94
Het interview	98
In het hol van de leeuw	104
Zware shag en lauwe cola	112
Het fluisterboek	116
Tabula rasa	121
Gesloten afdeling	128
Op weg naar GG	135
Onverwacht bezoek	141
Kortsluiting	145
Wonderbaarlijke genezing	152
De allerlaatste pagina	153

DE SCHRIFWEDSTRIJD

Een nieuwe schoolweek was begonnen en het was een grote keet in het lokaal van groep 8a. Kinderen renden door elkaar heen, iemand kladderde iets op het bord, een paar jongens deden wie het hardste kon boeren, en twee meiden zongen vals een liedje van hun favoriete boyband. De enige die rustig op zijn stoel zat, helemaal achterin, was een kleine jongen met kort donker haar. Zijn plaats had net zo goed leeg kunnen zijn, want niemand leek hem op te merken. Hij bewoog niet en zei geen woord, alleen zijn ogen schoten heen en weer terwijl hij alles in de gaten hield. Zijn naam was Timo, maar iedereen noemde hem Schaduw.

Vanuit de gang stormde een magere jongen naar binnen. ‘De Hoed komt eraan!’ riep hij buiten adem.

In een flits zat iedereen op zijn plaats. Gauw veegde een meisje nog de vieze woorden op het bord uit en toen was het doodstil. Even later kwam een man de klas binnen. Hij droeg een zwarte hoed en een kleine bril met een metalen montuur. ‘Iedereen op z’n plaats? Mooi.’ Hij liep naar zijn bureau voor in de klas, ging zitten op zijn stoel en legde zijn benen over elkaar op het tafelblad. ‘Kakel, pet af!’ riep hij naar een jongen met een zwart petje. ‘Geen hoofddeksels in de klas.’

Kakel trok een gezicht. ‘En uw hoofddeksel dan?’

‘En wij mogen ook niet met onze voeten op de tafel,’ zei een meisje met een slotjesbeugel verontwaardigd.

‘Dat komt omdat ik de meester ben en jullie niet, Beugelbekkie.’

‘Ik heet Rosalie,’ zei het meisje, ‘dat weet u best. En u moet toch

het goede voorbeeld geven, meester Ed?’

De meester zuchtte en zwaaide zijn benen op de grond. ‘Oké, jij wint. *Rosalie*. Ik had je eigenlijk Betweter moeten noemen. Maar m’n hoed houd ik op, als je dat maar weet!’

Een boomlange jongen stak zijn vinger op.

‘Wat is er, Staak?’

‘Gaat u vandaag een verhaal vertellen, meester?’

‘Een verhaal vertellen?’ Meester Ed fronste zijn wenkbrauwen.

‘En waarom zou ik dat doen?’

‘Omdat u dat zo goed kunt!’ riep een meisje met lang blond haar dat in de buurt van Schaduw zat.

‘Da’s nog geen reden, Blondie.’

‘En het is bijna meivakantie!’ riep de magere jongen die achter haar was gaan zitten.

‘Da’s inderdaad een goeie reden, Spriet.’ Meester Ed knikte.

De klas begon enthousiast te joelen.

Hun meester stak zijn handen de lucht in. ‘Maar eerst gaat er gewerkt worden!’ Hij pakte een stapel papier van tafel en begon uit te delen.

Kakel, die vooraan zat, keek er verbaasd naar. ‘Wat is dat?’

‘Een boomstam, nou goed? Hou je tetter nou es. Zo meteen leg ik alles uit.’ Meester Ed verdeelde de rest van de blaadjes en ging toen voor de klas staan. ‘Voordat ik straks een verhaal ga vertellen, mogen jullie er eerst zelf eentje schrijven. Een kort verhaal.’

‘Een kort verhaal?’ klonk het uit verschillende kelen.

‘Gewoon de voor- en achterkant van je blaadje volschrijven,’ zei de meester.

‘Waar moet het over gaan?’ mompelde Schaduw. Hij wist nu al dat hij niks zou kunnen verzinnen. Waar haalden schrijvers toch hun ideeën vandaan?

‘Mag je helemaal zelf weten. O ja, en je kunt er nog iets mee winnen ook.’

Een jongen achterin keek verbaasd op. ‘Is het een wedstrijd?’

‘Yep.’

Rosalie stak een vinger op. ‘En wat kun je ermee winnen?’

‘Als een van jullie wint, krijgen we gratis voor niks een schrijver op bezoek.’

Uit de klas klonken teleurgestelde kreten.

‘Een schrijver?’ zei Staak. ‘Waarom, we hebben u toch?’

‘Ik ben geen schrijver,’ zei meester Ed. Hij tikte tegen de zijkant van zijn hoed. ‘Mijn verhalen zitten allemaal hier. Ik heb ze niet opgeschreven.’ Hij griste een boek van zijn tafel en liet het aan de klas zien. ‘Deze heb ik vanochtend uit de schoolbieb gehaald. Als we winnen, krijgen we deze schrijver op bezoek.’ Hij gaf het boek aan Kakel. ‘Geef het maar door.’

Kakel bekeek de omslag en las wat er op de achterkant stond.

‘Ziet er wel cool uit. Gaat over een vampier.’

Terwijl de kinderen een voor een het boek doorbladerden, zei meester Ed: ‘Het heet *Bijtende vampiers blaffen niet*. Een van z’n allereerste boeken. Hij schijnt er inmiddels een hele stapel te hebben geschreven, maar die hebben we nog niet hier op school.’

‘Wat een rare naam,’ zei Blondie. ‘GG... Heet-ie echt zo, of is het een eh... hoe heet dat ook alweer?’

‘Een pseudoniem?’ Meester Ed haalde zijn schouders op. ‘Geen idee. Misschien is het wel een afkorting.’

Staak grinnikte. ‘Gerardus Griezel!’

‘Guurt Gruwel!’ klonk het van achter uit de klas.

‘Gore Gluiperd!’ lachte een popperig meisje met vlechtjes.

‘Zo kan die wel weer, Barbie,’ zei meester Ed.

‘GG?’ riep nu iemand anders. Het was een dikke jongen met stekeltjeshaar. Hij geeuwde en wreef in zijn ogen. ‘Komt hij dan echt hier op school? Dé GG?’